

Sygn. akt II C 834/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla W. M. w W. II W. C.w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Monika Odzimkowska

Protokolant: sekr. sądowy Anna Skoczylas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 marca 2013 r. w W. sprawy

z powództwa A. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda A. K. kwotę 6 000,00 zł (sześć tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty,

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda A. K. kwotę 1963,04 zł (jeden tysiąc dziewięćset sześćdziesiąt trzy złote cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu,

SSR Monika Odzimkowska

Sygn. akt II C 834/11

UZASADNIENIE

Powód A. K. w pozwie z dnia 28.06.2011r. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 6.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19.04.2011r. do dnia zapłaty, tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez powoda krzywdę na skutek wypadku jakiemu uległ on w dniu 29.01.2011r. oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 29.01.2011r. w miejscowości Z. na trasie 61 kierując samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) w uczestniczył w kolizji drogowej, której sprawcą był kierujący samochodem marki O. (...) o nr rej. (...). W wyniku wypadku powód doznał urazów głowy, klatki piersiowej, barku i ramienia oraz licznych urazów obejmujących okolice całego ciała. Po wypadku w związku z doznanymi obrażeniami powodowi zalecono leczenie w poradni chirurgicznej i ortopedycznej. Ponadto powodowi zalecono noszenie kołnierza szyjnego. W okresie od 18.02.2011r. do 04.03.2010r. powód przebywał na zwolnieniu lekarskim. Po wypadku powód przez długi okres czasu odczuwał bóle kręgosłupa, klatki piersiowej i okresowe bóle głowy, w związku z czym rozpoczął leczenie w poradni chirurgicznej i neurologicznej. Jednakże pomimo podjętego leczenia dolegliwości bólowe nie ustępowały, zaś w toku przeprowadzonych badań zdiagnozowano u powoda uraz kręgosłupa. Powód wskazał, iż kontynuuje leczenie do chwili obecnej. Oprócz opisanych urazów fizycznych powód doznał również urazu psychicznego, który objawia ogólną apatią oraz silnym lękiem pojawiającym się zwłaszcza podczas jazdy samochodem lub autobusem. Powód zgłosił w piśmie z dnia 22.03.2011r. swoje roszczenia związane z tym wypadkiem pozwanemu Towarzystwu (...), które po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego szkody uznało swoją odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki

opisywanego wypadku i przyznało powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 2.000 zł, która jest nieadekwatna do doznanej przez powoda krzywdy.

(pozew k. 1-5).

W odpowiedzi na pozew z dnia 08.12.2011r. pozwane (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosło o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwane towarzystwo wskazało, iż wypłacona powodowi tytułem zadośćuczynienia kwota 2000 zł jest odpowiednia, gdyż uwzględnia doznany przez powoda uszczerbek na zdrowiu, charakter i rozmiar obrażeń będących następstwem wypadku oraz związanych z nim cierpienie fizycznych i psychicznych. Pozwany zakwestionował także żądanie zapłaty odsetek ustawowych od dnia 19.04.2011r. do dnia zapłaty wskazując, iż zgłoszenie szkody nastąpiło w dniu 25.03.2011r., wobec czego 30-dniowy termin na wypłatę odszkodowania przez pozwanego określony w przepisie art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, upłynął w innym dniu niż wskazuje powód (odpowiedź na pozew k. 37-39).

W piśmie procesowym z dnia 23 stycznia 2012 roku powód przyznał, że odsetki ustawowe od dochodzonej pozwem kwoty powinny zostać naliczone od 25 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty (pismo k. 54-55).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29.01.2011r. w miejscowości Z. powód A. K. kierując samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) uczestniczył w kolizji drogowej, której sprawcą był C. J. kierujący samochodem marki O. (...) o nr rej. (...), który za spowodowanie opisywanego zdarzenia został ukarany mandatem karnym (okoliczność bezsporna akta szkody - zaświadczenie Policji). Posiadacz pojazdu O. (...), w dacie wypadku, w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych ubezpieczony był w pozwanym (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. - nr polisy (...) (okoliczność bezsporna).

Po wypadku stwierdzono u powoda następujące urazy będące jego wynikiem : uraz głowy z utratą przytomności, uraz ze skręceniem kręgosłupa szyjnego, uraz barku i ramienia po lewej stronie, uraz klatki piersiowej ze złamaniem dwóch żeber po stronie lewej. Powód doznał również nerwicy pourazowej. Powodowi zalecono noszenie kołnierza usztywniającego odcinek szyjny kręgosłupa, noszenie chusty na lewe ramie oraz zażywanie leków przeciwbólowych. Powodowi wystawiono zwolnienie lekarskie na okres od dnia 18 lutego 2011 roku do dnia 4 marca 2010 roku. Przez miesiąc po wypadku powód z powodu bólu wymagał stałej pomocy żony przy ubieraniu się i myciu (karta informacyjna (...), skierowania do poradni specjalistyczne chirurgicznej, konsultacja ortopedyczna, historie choroby, karta pacjenta k. 10-18, opinia biegłego specjalisty neurologa R. K. k. 78-80).

W piśmie z dnia 22.03.2011r. powód wezwał pozwanego do zapłaty zadośćuczynienia za krzywdę fizyczną i psychiczną, której doznał na skutek opisanej wyżej kolizji, w kwocie 30.000 zł (pismo powoda k. 19-20). Pismo zostało doręczone pozwanemu w dniu 25 marca 2011 roku (okoliczność przyznana).

W toku postępowania likwidacyjnego szkody pozwane (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. ustaliło u powoda 2 % uszczerbek na zdrowiu, który został określony jako trwałe (akta szkody - opinia konsultanta medycznego).

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego szkody pozwane (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. przyznało i wypłaciło powodowi A. K. tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez powoda krzywdę kwotę 2.000 zł (okoliczność bezsporna, akta szkody – decyzja pozwanego w sprawie wysokości zadośćuczynienia z dnia 19.04.2011r. wydruk operatu szkody).

Powód nadal odczuwa bóle lewej ręki związane z gorszą ruchomością tej kończyny oraz objawy związane z pourazowymi zaburzeniami adaptacyjnymi powstałymi na skutek opisywanego wypadku. Odczuwa bóle karku i lewego barku. Powód nadal ma problemy z samodzielnym ubieraniem się, podnoszeniem przedmiotów lewą ręką i wszystkie te czynności wykonuje wolniej niż przed wypadkiem. Powód miewa też nawracające sny związane z

przebyłym wypadkiem oraz podchodzi z nieufnością do innych użytkowników drogi (wyjaśnienia informacyjne powoda (k.58-59) potwierdzone w zeznaniach – k. 105, opinia biegłego k. 78-80).

W wyniku wypadku A. K. doznał 8 % stałego uszczerbku na zdrowiu. W przyszłości będą u powoda utrzymywać się nawracające bóle karku i lewego stawu barkowego połączone z gorszą ruchomością lewej kończyny górnej w tym stawie oraz objawy związane z pourazowymi zaburzeniami adaptacyjnymi. Powód nie odzyska sprawności sprzed wypadku (opinia pisemna biegłego specjalisty neurologa R. K. – k. 78-80).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o ww. dokumenty, których strony nie kwestionowały. Sąd oparł się ponadto na zeznaniach powoda obrazujących zakres jego cierpień fizycznych i psychicznych na skutek wypadku, który znalazł potwierdzenie w opinii biegłej specjalisty neurologa. Treść opinii pozwoliła na poczynienie ustaleń w zakresie: rodzaju, nasilenia i czasu trwania cierpień powoda na skutek wypadku, procentowego stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu, a także trwałego charakteru następstw wypadku. Opinia sporządzona przez biegłego sądowego specjalistę neurologa R. K., jest jednoznaczna i daje odpowiedź na wszystkie pytania postawione przez Sąd dając podstawę do ustalenia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Podkreślić należy, że strony nie złożyły żadnych zarzutów do opinii.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie między stronami bezsporne było, iż pozwane towarzystwo na podstawie zawartej umowy ubezpieczenia ponosi wobec powoda odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki wypadku jaki miał miejsce w dniu 29.01.2011r., Spór dotyczył wysokości zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę, jakiej powód doznał za skutek opisanego w stanie faktycznym zdarzenia. Należało więc ustalić, czy wypłacone dotychczas zadośćuczynienie w wysokości 2.000 zł jest odpowiednie i współmierne do doznanej przez powoda krzywdy. W związku z tym należało dokonać wykładni pojęcia „sumy odpowiedniej” zawartego w przepisie art. 445 § 1 k.c. Zgodnie z tym przepisem w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym, Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Dokonując wykładni pojęcia „sumy odpowiedniej” należy stwierdzić, iż pojęcie to w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być „odpowiednia” w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyrok SN z dnia 28.09.2001r., III CKN 427/00, Lex Polonica Maxima)

Warto przy tym dodać, że oceniając wysokość przyjętej sumy zadośćuczynienia, jako „odpowiedniej”, Sąd korzysta z daleko idącej swobody, niemniej jednak nie może to być suma rażąco odbiegająca od kwot zasądzanych w analogicznych przypadkach.

Krzywdą wynagradzana zadośćuczynieniem pieniężnym, uregulowanym w art. 445 k.c., jest szkodą niemajątkową. Charakter takiej szkody decyduje o jej niewymierności. Przyznanego poszkodowanemu zadośćuczynienia nie należy, zatem traktować na zasadzie ekwiwalentności, którą charakteryzuje wynagrodzenie szkody majątkowej. Odpowiedniość kwoty zadośćuczynienia, o której stanowi art. 445 § 1 k.c., ma służyć złagodzeniu doznanej krzywdy, a jednocześnie nie być źródłem wzbogacenia (por. wyrok SN z dnia 09.02.2000r. III CKN 582/98, Lex Polonica Maxima).

Sąd ustalając wysokość zadośćuczynienia wziął pod uwagę zakres cierpień jakich doznał powód, ich znaczne nasilenie w pierwszym okresie po wypadku (do miesiąca) skutkujące konieczności zażywania środków przeciwbólowych oraz ograniczenia w życiu codziennym, polegające na korzystaniu z pomocy żony przy codziennych czynnościach. Sąd miał przy tym na uwadze, że dolegliwości- ból barku oraz lewej ręki i ograniczenia w jej ruchomości utrzymują się nadal

mimo upływu ponad dwóch lat od wypadku. Co więcej jak potwierdziła opinia biegłej skutki wypadku są trwałe i powód nie powróci do sprawności sprzed kolizji. Należy podkreślić, że oprócz cierpień fizycznych powód doznał pourazowych zaburzeń adaptacyjnych, a objawy z tym związane nadal się utrzymują mając negatywny wpływ na jakość codziennego funkcjonowania powoda.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należy wskazać, iż na skutek wypadku do jakiego doszło w dniu 29.01.2011r. powód doznał cierpień fizycznych i psychicznych, których wielkość i nasilenie dają zdaniem Sądu podstawę do przyznania powodowi zadośćuczynienia w łącznej kwocie 8000 zł co oznacza, iż po uwzględnieniu wypłaconej powodowi kwoty 2.000 zł powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Dodać w tym miejscu można, iż ustalona kwota zadośćuczynienia odpowiada przyjętej przez samego pozwanego metodzie wyliczenia zadośćuczynienia – 1.000 zł zadośćuczynienia za 1 % uszczerbku na zdrowiu, z tym że uszczerbek na zdrowiu powoda wyniósł 8 %, a nie 2 % jak przyjął pozwany w toku postępowania likwidacyjnego szkody.

Przechodząc do oceny żądania zasądzenia odsetek wskazać należy, że zgodnie z art. 817 k.c. zakład ubezpieczeń zobowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni od daty otrzymania zgłoszenia szkody. Natomiast zgodnie z art. 481 § 1 k.c. odsetki należą się wówczas, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, przy czym nieistotne jest, czy powodem niezapłacenia należnej sumy były okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność, i czy wierzyciel poniósł jakąkolwiek szkodę. Należy podkreślić, że jeżeli spełnienie świadczenia przez dłużnika jest sporne, to nie wpływa to na fakt, iż dłużnik, nie spełniając go w terminie (w niniejszej sprawie termin został określony przez ustawę), popada w stan opóźnienia.

Ostatecznie powód przyznał, że zgłosił szkodę, zgodnie z twierdzeniami pozwanego, w dniu 25 marca 2011 roku, a nie 22 marca 2011 roku, jak wskazał w pozwie. Nie cofnął jednak pozwu w żadnej części. Zatem 30 – dniowy termin wypłaty należnego powodowi zadośćuczynienia upływał w dniu 24.04.2011r., a odsetki ustawowe za opóźnienie należą się powodowi od dnia 25.04.2011r. do dnia zapłaty.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w pkt I i II wyroku, oddalając powództwo jedynie w zakresie żądania zasądzenia odsetek ustawowych za okres przed 25 kwietnia 2011 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 100 zd. 2 k.p.c. Ponieważ powód uległ w niniejszej sprawie jedynie co do niewielkiej części dochodzonego przez siebie roszczenia, Sąd uznał, iż zasadnym będzie obciążenie pozwanego w całości kosztami procesu.

Na koszty celowego dochodzenia praw przez powoda składały się: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda - adwokata w stawce minimalnej 1.200 zł, ustalone zgodnie z przepisem § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.), opłata sądowa od pozwu w kwocie 300 zł, opłata skarbową w kwocie 17 zł należną od dokumentu pełnomocnictwa oraz wynagrodzenie biegłego w kwocie 446,04 zł pokryte z zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego uiszczony przez powoda.

Z powyższych względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.